

Krzysztof Gorczyca

Węglewskie Holendry, gm. Golina,
woj. konińskie. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 15, 315-316

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

całej szerokości wykopu. Widoczna jest również wyraźnie ich kontynuacja w kierunku N-S. Stanowią one dolne partie architektoniczne. Między dwoma fragmentarycznie zachowanymi, wąskimi /na szerokość jednej cegły/ murkami znajdowała się warstwa wypełniska, złożona z nieregularnie ułożonej cegły palonej, ziemnej i fragmentów wapienia połączonych gliną. Założenia te mają długość 3,20 m. W krańcu północno-zachodnim przylega do nich posadowienie wykonane z cegły palonej, opadające skośnie ku zachodowi. Robi to wrażenie, jakby konstrukcja ta zapadła się czy osiadła na mokrym podłożu. Zachowało się tutaj kilka płytek marmurowych, leżących in situ. Dało się również prześledzić "fundamenty" złożone w niższej części z grubej warstwy ubitej gliny o średniej wysokości 1,20 m, na której umieszczona została warstwa tłucznia wapiennego od 20 do 30 cm, nad nią zaś - 10 cm tłucznia z cegły palonej. Ten sam typ podmurówki został odkryty w przeprowadzonym w 1969 roku sondażu od południowej strony komu. Na wschód od omówionej konstrukcji znaleziono równoległe do niej usytuowany, fragment posadzki z płaskich kwadratowych cegieł. Ma on wyraźną kontynuację w kierunku południa. Widoczne są trzy kolejno na siebie nałożone warstwy cegieł. Tuż przy wschodniej krawędzi wykopu został odsłonięty prawdopodobnie fragment muru lub posadowienie wyżej położonej konstrukcji. Interesujące jest wyraźne jego nachylenie ku wschodowi. Górna jego partia znajduje się o 1 m wyżej od poziomu posadzki ceglanej. Na ustalenie terminus post quem pozwala znalezienie w najgłębszej części wykopu, w środkowym jego odcinku, w warstwie znajdującej się poniżej opisanych fundamentów, monet z okresu Dioklecjana.

W środkowej partii wykopu, w narożniku południowo-zachodnim zostało odkryte duże naczynie zasobowe in situ. Zachowało się ono w swej dolnej partii i ma średnicę 70 cm. Ze znalezisk na pierwszy plan wysuwa się zespół fragmentów dekoracji architektonicznych, analogicznych do znalezisk zeszłorocznych. Kilka z nich posiada ślady złocenia. Drugim ważnym znaleziskiem jest zespół monet, przeważnie późnych. Tak jak w roku ubiegłym, wydobyto wiele fragmentów ceramiki koptyjskiej malowanej, z których część łączy się z odkrytymi w zeszłym roku. Interesujący jest zespół lampek późnorzymskich. Na uwagę zasługuje również odkrycie dalszych fragmentów marmurowych płyt zdobionych krzyżem, analogicznie do odkrytych w poprzednim sezonie.

Przebieg obecnego sezonu wykopaliskowego wyraźnie wskazał kierunek, w którym powinny być prowadzone prace następnej kampanii. Pozwolił na związanie w logiczną całość odkryć przeprowadzonych dotychczas na komie Sidi Youssef.

WĘGLEWSKIE HOLENDRY, gm. Golina Muzeum Okręgowe
woj. konińskie w Koninie
Stanowisko 4

Badania prowadził mgr Krzysztof Gorczyca. Finansował WZIR w Koninie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury pucharów lejkowatych /faza III/.

Stanowisko położone jest na łagodnym południowym stoku zalesionej wydmy, na północ od wału przeciwpowodziowego i obejmuje ok. 0,5 ha.

Wytyczono dwa wykopy sondażowe o łącznej powierzchni 80 m². Zarejestrowano kilka dołków poskupowych i zebrano stosunkowo niewielką ilość ceramiki i wyrobów krzemienych. Koncentracja materiału występowała w wyższej partii. Cechy ceramiki pozwalają datować osadę na fazę III kultury pucharów lejkowatych.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koninie.

Badania zakończono.

WĘGLEWSKIE HOLENDRY, gm. Gołina woj. konińskie Stanowisko 5	Muzeum Okręgowe w Koninie
---	------------------------------

Badania prowadził mgr Krzysztof Górczyca. Finansował WZIR w Koninie. Pierwszy sezon badań, Stanowisko kultury pucharów lejkowatych /faza III/.

Położone na łagodnym wyniesieniu na skraju lasu około 160 m na zachód od stanowiska 4. Przeprowadzona szczegółowa penetracja pozwoliła określić powierzchnię stanowiska na około 200 m².

Założono 2 sondáže o łącznej powierzchni 30 m². Uzyskana niewielka ilość materiału /ceramika, siekierka kamienna/ oraz powierzchnia stanowiska pozwala przypuszczać, że stanowisko miało charakter krótkotrwałego, sezonowego obozowiska. Wstępna analiza ceramiki pozwala datować ją na III fazę kultury pucharów lejkowatych.

Materiał i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koninie.

Badania zakończono.

WIŚLICA woj. kieleckie Stanowisko: Grodzisko	Konserwator Zabytków Archeologicznych w Kielcach
--	--

Redakcja IA otrzymała sprostowanie dotyczące sprawozdania zamieszczonego w tomie poprzednim /sezon badania 1980, s. 177 / z prac prowadzonych na grodzisku w Wiślicy. Konserwator Zabytków Archeologicznych w Kielcach informuje w nim, że opisane w sprawozdaniu prace objęły wyłącznie odczyszczenie profilu wykopu przy murze, pozostawionego przez ekspedycję z lat 60-tych. Nie miały one więc charakteru weryfikacyjnego /wykopu nie pogłębiono poniżej stopy fundamentowej muru/.